FINLANDS OCH DEN SKANDINAVISKA HALFÖNS HEMIPTERA HETEROPTERA

AF

O. M. Reuter.

(Forts. fr. årg. 1, pag. 145.)

CHOROSOMA Schill.

1. **Ch. Schillingii** Schumm.: halmfärgad, med två svarta längs-streck öfver abdomens rygg. 12—15 mm. l.

Boh., Vet. Akad. Handl. 1851, 103 *(Rhopalus)*. Stål, l. c. 207, 1.

Sällsynt på *Phragmites* i södra Sverige: Skåne, Boheman, Stål och Sundevall; Halland, Haglund.

Fam. LYGAEIDAE.

Kropp undertill konvex, ofvan oftast mer eller mindre plan, dess chitinväfnad fast och hård. Hufvudet vanligen mer eller mindre triangulärt med trubbiga, icke skif- eller sköldformigt plattade sidor. Förutom facettögon oftast två punktögon. Antenner och rostrum fyr-ledade, de förra med sista leden lika tjock eller tjockare än de föregående. Scutell liten, trekantig. Hemielytra bestående af clavus, corium och membran, denna försedd med fyra eller fem långsgående nerver eller (underfam. *Pyrrhocorina)* med två eller tre basal-celler, hvilka utsända flere stundom hopstötande och anastomoserande långsnerver; ofta äro hemielytra mer eller mindre starkt förkortade, saknande membran. Framlår ofta förtjockade. Tarser treledade med första leden lång och

den andra kort. Honans ventralsegment undertill oftast tydligt spjälkade i midten, inneslutande en såg.—Närmare undersökningar saknas ännu öfver många hithörande arters lefnadssätt, men de flesta uppehålla sig på marken, äro vanligen af mörk färg och skola lefva af döda smådjur, hvilkas safter de utsuga. Flertalet arter öfvervintrar hos oss såsom imago.

Öfversigt af underfamiljerna:

1 (2). Antenner långa och fina; första leden särdeles lång, många gånger längre än den sista och i spetsen klubblikt förtjockad; antennernas fästepunkt ligger ofvanom en linie, som tänkes dragen från ögat till clypei spets. — 3. **Berytina.**

2 (1). Antenner fästade under en linie, som drages från ögat till clypei spets; deras första led hos våra arter kort, vanligen betydligt kortare än den sista, cylindrisk eller blott vid basen smalare.

3(16). Oceller finnas. Membran med fem nerver eller någon gång något flere.

4 (5). Hufvud mycket kort och bredt med på längden fårad clypeus. Ögon aflånga, sträckande sig snedt bakåt på pronoti framhörn, hvilka äro afhuggna för att upptaga ögonen. De tre sista segmentens spiracula (traché-mynningar) belägna på buken. — 5. **Geocorina.**

5 (4). Ögon klotformiga, icke upptagna af pronoti framhörn.

6(15). Alla buksegmentens suturer på ömse sidor raka, uppnående sidorna.

7(10). Alla abdominalsegmentens spiracula belägna på connexivum.

8 (9). Corium icke eller otydligt punkteradt. Membranens två inre nerver förenade genom en transversel nerv. Pronotum framtill på ömse sidor med en glatt starkt böjd linie; bakranden mellan scutellen och sidohörnen mer eller mindre nedtryckt eller intryckt. — 1. **Lygaeina.**

9 (8). Corium, pronotum och scutellen mycket tydligt, ofta starkt punkterade. Membranens inre nerver icke förenade af en tvärnerv. — 2. **Cymina.**

10 (7). Åtminstone sjette segmentets spiracula belägna på buken.

11(12). Sjette segmentets spiracula belägna på buken, de öfriga segmentens på connexivum. Kropp smal, aflång, nästan parallel, hos vårt slägte platt. — 4. **Blissina.**

12(11). Alla eller åtminstone de tre sista segmentens spiracula belägna på buken.

13(14). Flygvingar saknande en hakformigt i vingfältet återlöpande liten nerv. Corium på ömse sidor skjutande starkt utom den parallela abdomen, dess yttre nerv parallel med utkanten. Antenner fästade mycket nära hufvudets rostral-lober. Bakhöfterna stående ganska vidt från hvarandra. — 6. **Oxycarenina.**

14(13). Flygvingar försedda med en i vingfältet återlöpande nerv, som utgår

från tvärnerven mellan de från vingfältet utgående nerverna. Corium icke eller föga skjutande utöfver den ovala abdomens sidoränder. Membranens två inre nerver framtill förenade af en tvärnerv, de öfriga utgående från en tvärnerv eller två basalfält. — 8. Heterogastrina.

15 (6). Tredje buksegmentets suturer urbugtadt böjda i närheten af sidorna, hvilka de icke uppnå[1]. Hufvud med två mestadels långa nära ögonen belägna borst. Corium sällan skjutande ut öfver abdomens sidoränder, med den yttre nerven mot spetsen småningom divergerande med utkanten. Flygvingar med en i vingfältet återlöpande nerv, som utgår från subcostalnerven, icke från tvärnerven. Bakhöfter stående invid hvarandra eller blott föga åtskilda. — 7. Myodochina.

16 (3). Oceller saknas. Membran med två eller tre basalfält, utsändande flere stundom hopstötande och anastomoserande långsnerver. Några af buksegmentens suturer mestadels på ömse sidor urbugtadt böjda. — 9. Pyrrhocorina.

Underfam. 1. Lygaeina STÅL.

Slägtöfversigt.

1 (2). Corii apicalrand rät. Ögon vidrörande pronotum. Antennknölarnes spetshörn trubbigt. Metapleuras bakrand rät. Färgen röd och svart. — LYGAEUS.

2 (1). Corii apicalrand nära clavi spets urbugtad. Antennknölarnes yttre spetshörn hvasst. Scutell baktill med trubbig köl. Färg grågul, teckningar bruna eller svarta. — NYSIUS.

LYGAEUS FABR.

1. **L. equestris** LINN.: svart, ofvantill jämte buken röd, hufvudets spets och sidor, främre och bakre bräddarne af pronotum, den förra bakåt med två små rundade fliklika fläckar, den senare i midten ytterst smalt afbruten, en punkt på clavus, ett oregelbundet band öfver corii midt, fyra basalfläckar på buksegmenten och sista abdominalsegmentet svarta; membran med kanten, en rund midtelfläck och en fläck vid basen hvita. 10—12 mm. l.

FALL., H. Sv. 48, 1. SAHLB., Mon. 53, 1. STÅL, Öfv. Vet. Ak. Förh. 1862, 212, 1. THOMS, Op. ent. 181, 1.

På *Asclepias vincetoxicum*, i hafsbandet. Sverige: Skåne, Gotland, Öland, Södermanland, Stockholm, Upland; Norge: Söndmör, STRÖM; Finland: Åland, Åbo, Nyland, Österbotten (?).

---

[1] Denna karakter är mindre tydlig hos *Plinthisus*, *Acompus* och *Gastrodes*, hvilka slägten dock böra igenkännas enligt öfriga angifna karakterer.

NYSIUS DALL.

Artöfversigt:

1 (6). Corii costalrand framtill rät, derefter något bugtad utåt. Hufvudets rostral-lober baktill lägre.

2 (3). Hemielytra vanligen mycket förkortade, triangulära; hos den långvingade formen förenas de två inre nerverna icke af någon tvärnerv. — **N. jacobeae.**

3 (2). Hemielytra alltid utvecklade; membranen nående utöfver abdomens spets, med båda inre nerverna förenade af en tvärnerv.

4 (5). Pronotum med en endast framtill skönjbar långsköl. Scutell blott i yttersta spetsen med en köl. — **N. thymi.**

5 (4). Pronotum med en öfver hela sin längd skönjbar fin långsköl. Scutell med en upphöjd, glatt, gul och i de bakre tre fjärdedelarne benfärgad köl. — **N. helveticus.**

6 (1). Corii costalrand hel och hållen rät. Hufvudets rostral-lober baktill småningom försvinnande, icke nående spetsen af första rostral-leden. Membranen nående till spetsen af abdomen eller något kortare. — **N. punctipennis.**

1. **N. jacobeae** SCHILL.: äggformig, blekt gulgrå, tätt brunpunkterad, kroppen undertill jämte låren, särdeles de främre, mot basen svartaktiga; honans bakkropp starkt utvidgad; buken baktill med två fläckar (♂) eller en större diskfläck (♀) samt connexivum grågula, detta svartfläckigt; antenner svarta eller med mellersta lederna delvis rostfärgade; scutell i spetsen med en kort hvitaktig köl; hvita fläckar vid höfterna; corii apicalrand hos den långvingade formen brunstrimmig och membranen smutsig. $4—5^2/_3$ mm. l.

STÅL l. c. 212, 1., THOMS. l. c. 182, 5. *Pachymerus fragariae* BOH., Öfv. Vet. Ak. Förh. 1852, 52, 4.

På torra, isynnerhet med smultron bevuxna backar. Sverige: Skåne, WALLENGREN, Småland, Kinnekulle, Stockholm; Norge: Töjen, Solör; Finland: Åland — ryska Karelen och ryska Lappmarken — Österbotten.

2. **N. thymi** WOLFF, FIEB.: aflångt oval, gulgråaktig, svartpunkterad; rostrum helt svart; antenner svarta med midtellederna ofta mörkt lergula; scutell svart med yttersta spetsen knapt ljusare; corii nerver ofta svart-punkterade, apicalranden svart eller med svarta streck; membranen smutsigt glasfärgad ofta med nervernas mellanrum brunstrimmiga; lår starkt svartpunkterade. $3^2/_3—4^1/_2$ mm. l.

FALL. H. Sv. 49, 3 (*Lygaeus*) partim. F. SAHLB. Mon. 52, 2 (*Heterogaster*). STÅL l. c. 213, 3. *Lygaeus* (*Nysius*) *punctipennis* THOMS., l. c. 182, 4 (verisim.).

Allmän på torra backar ända upp i Lappland.

3. **N. helveticus** H. SCH.: aflång, smalare än föregående med hemielytra på sidan mindre utvidgade, särdeles hos hanen; grågul eller lergul, svartpunkterad, otydligt småhårig; antenner svarta med mellanlederna lergula; hemielytra utan bruna punkter, bakkanten vid membran-sömmen och corii nerver ofta delvis bruna, membranen glasklar (♀) eller med nervernas mellanrum något rökiga (♂); lår svartpunkterade. $4^2/_3$—$5^1/_2$ mm. l.

Heterogaster Ericae BOH., Vet. Ak. Handl. 1849, p. 245.

Uteslutande bland *Calluna vulgaris*. Sverige: Gotland, Småland, Södermanland till Stockholm; Finland: Åland, Åbo, Satakunta och ryska Karelen.

4. **N. punctipennis** H. SCH.: aflång, isynnerhet antenner, hufvud och pronotum tydligt småhåriga; grågulaktig, opak, brunpunkterad, undertill svart-brokig; antenner helt svarta eller med mellersta lederna i midten lergula; pronotum med en fin genomlöpande långsköl; scutellens köl upptagande knapt dess bakre tredje del; hemielytra emot spetsen med strödda fläckar och apicalranden bruna; membranen med bruna strimmor. $4^1/_2$—$5^1/_2$ mm. l.

STÅL, l. c. 213, 2. *Nysius pubescens* J. SAHLB., Not. Faun. Fl. Fenn. IX, p. 170. *Lygaeus* (*Nysius*) *thymi* THOMS., l. c. 182, 3.

På torra backar sällsynt. Sverige: Öland, Stockholm, BOHEMAN; Finland: Kimito i Åbo skärgård, FÖRF., Helsingfors, finska och ryska Karelen, J. SAHLBERG.

Underfam. 2. Cymina STÅL.

Slägtöfversigt:

1 (2). Hufvud med längsfåra på sidan; rostral-lober korta. Antennernas första led icke nående hufvudets spets, fjärde kortare än tredje. Pronotum med långsgående midtelköl och afstött bas. Scutell kortare än clavi commissur. Corium starkt och tätt punkteradt. — CYMUS.

2 (1). Hufvud utan fåror; rostral-lober långa. Antennernas första led nående ut öfver hufvudets spets, fjärde längre än tredje. Pronotum utan midtel

köl med rundad bas och lindrigt kölade sidor. Scutell stor och bred. Corium strimmigt glesare punkteradt. — ISCHNORRHYNCHUS.

CYMUS HAHN.

1. **C. glandicolor** HAHN: aflång, glatt, gulaktig eller grågul, undertill mörkbrun, abdomens kant, ben och antenner rostfärgade, dessas två mellersta leder ungefär lika långa; pronoti köl gående öfver nästan hela längden, framom midten jämte en glatt köl på scutellen ljusare gula; hemielytra ofta med ett brunaktigt längs-streck. $4^1/_2$—5 mm. l.

STÅL, l. c. 223, 1. THOMS., l. c. 183, 7. *Cymus claviculus* SAHLB., Mon. 72, 2.

Allmän bland *Carices* och andra halfgräs ända upp i Lappmarkerna.

2. **C. claviculus** FALL.: aflång, blekt grågul, glatt, med blekare hemielytra, hufvud undertill och bröst bruna; det inåt nästan släta corii spets något brunskuggad; antennernas andra led kortare än tredje, sista svartbrun; pronoti köl skönjbar endast framtill; scutell helt och hållet punkterad, utan köl.

FALL., Mon. Cin. Suec. 64, 4 *(Lygaeus)*. STÅL, l. c. 223, 2. THOMS., l. c. 183, 6. *Lygaeus Caricis* FALL., H. Sv. 51, 5.

Sällsynt; lefver bland gräs på sandiga lokaler. Sverige: Skåne, Öland, Småland, Östergötland, Södermanland; södra Finland: Åbo, Nyland, finska och ryska Karelen.

ISCHNORRHYNCHUS FIEB.

1. **I. Resedae** PANZ.: oval, nedplattad, lergul, undertill jämte abdomen till stor del svart; antenner svarta med andra och tredje lederna förutom i basen och spetsen gula; hufvud, pronoti framkant och scutellens bas rostfärgade, pronotum ofta (♂) med svart band bakom framkanten; corium gulgrått, genomskinande, med två små midtelfläckar och fyra fläckar på apicalranden svarta; bröstets bakrand och höftfläckar hvita; ben rostgula. $4^1/_2$, med membranen $5^1/_2$ mm. l.

SAHLB., Mon. 71, 1 *(Cymus)*. STÅL, l. c. 213, 1. THOMS., l. c. 184, 8. *Lygaeus didymus* ZETT., Vet. Ak. Handl. 1819, 71, 20. FALL., H. Sv. 50, 4.

Bland mossa i skog, äfven på mossar, ej allmän; skall enligt J. Sahlberg anträffas på *Ledum palustre*. Sverige: Skåne—Dalarne; Finland: Åbo—ryska Karelen—södra Österbotten.

Underfam. 3. Berytina Stål.

Slägtöfversigt:

1 (4). Pannan förlängd mellan antennerna till en skifformig process; hufvudet tydligt längre än halfva pronotum. Punktögon stående något så när midt emellan ögonen och hjässans bakrand, ofta tämligen otydliga. Täckvingar med radvis maskformigt intryckta punkter.

2 (3). Clypeus slutande med en kort nedåt riktad haklik fortsättning. Rostrum nående till midten af mellanbröstet. Antennernas fjärde led kortare än den andra. — NEIDES.

3 (2). Clypeus saknande haklik fortsättning. Rostrum räckande till framhöfterna. Antennernas fjärde led längre än den andra. — BERYTUS.

4 (1). Pannan utan skiflik fortsättning mellan antennerna; hufvudet högst af pronoti halfva längd. Oceller tydliga, stående nära hjässans bakrand. Antenner och ben ytterst fina, första antennledens klubba kort, föga förtjockad. Täckvingar icke radvis punkterade. — METATROPIS.

NEIDES Latr., Fieb.

1. **N. tipularius** Linn.: Lineär, smutsigt gulgrå eller brungul, intryckt punkterad, antennernas sista led, tibiernas spets, tarserna, corii yttersta spets och fyra till fem punkter på membransuturen svarta; antennernas och lårens klubbor svartpunkterade; membranen hos hanen svartstrimmig; pannprocessen undertill bågformigt utvidgad, ofvan rät eller lindrigt bugtad, åtminstone hos hanen räckande något framom clypeus; pronotum hos den vingade formen bakåt uppstigande och utvidgad; den flygvingar saknande formen har plan pronotum med parallela sidor och eger starkare tillspetsad membran.

Linn., F. Sv. 973 *(Cimex)*. Fall., H. Sv. 165, 1 *(Berytus)*. Reut., Öfv. Vet. Ak. Förh. 1870, 597, 1 *(Neides)*.

Sällsynt; Sverige: Gotland, Småland, Östergötland, Haglund; Finland: Yläne, Helsingfors, Karelska näset (en larv på *Hyoscyamus niger*, J. Sahlberg), Österbotten.

BERYTUS FABR., FIEB.

Artöfversigt:

1 (2). Antenner längre, första ledens klubba knapt $^1/_4$ af ledens längd, likfärgad med leden i öfrigt; låren i spetsen småningom tilltjocknade, klubban icke mörkare; hufvudets process tämligen lång. — **B. clavipes.**

2 (1). Antenner kortare, första ledens klubba upptagande omkring $^1/_3$ af leden; hufvudets process kortare än hos föregående.

3(10). Låren i spetsen småningom klubblikt tilltjocknade.

4 (5). Antennernas och äfven lårens klubba icke det ringaste mörkare; mindre. Membranen hos den flygvingar egande formen bredt afrundad, hos den vinglösa eller med korta flygvingar försedda mer eller mindre tillspetsad. — **B. Signoreti.**

5 (4). Antennernas och lårens klubba mörkare, brunaktig eller svart; något större arter.

6 (7). Membranen såsom hos föregående art. — **B. montivagus.**

7 (6). Membranen särdeles hos den vinglösa formen smal, men äfven hos den bevingade emot spetsen tillspetsad eller tillspetsadt-afrundad.

8 (9). Antennklubban aflång, svart, pronotum baktill uppstigande med hvita eller hvitaktiga kölar; bakdisken starkare punkterad, hos den vinglösa formen fullkomligt plan. — **B. minor.**

9 (8). Antennklubban tjockare, mindre aflång, brunaktig, stundom föga mörkare än leden. Pronotum på sidorna baktill lindrigt utvidgadt, med hvassa kölar, disken baktill knapt, men sidokanten, sedd från sidan, tydligt båglikt afrundadt uppstigande, midtelkölen rak. — **B. affinis.**

10 (3). Antennernas och lårens klubbor plötsligt starkt tilltjocknade, svarta. Kropp jämförelsevis kort och bred. — **B. crassipes.**

1. **B. clavipes** FABR., FALL.: gråaktigt lergul, ytterst sällsynt med flygvingar; pronotum hos den vinglösa formen med nästan parallela sidor, nedtryckt disk och starkt upphöjda hvitaktiga kölar, som gå fram till de rätvinkliga bakhörnen, bakranden rak; corium smalt, starkt och tämligen djupt punkteradt, nästan tvärskrynkligt, med parallela starkt upphöjda nerver; hanens membran brunstrimmig. 7—8$^1/_4$ mm. l.

FALL., H. Sv. 165, 2. REUT., Öfv. Vet. Ak. Förh. 1870, 599, 1.

Sällsynt. Sverige: Skåne—Södermanland; Norge: Hasle, SIEBKE; Finland: Satakunta och ryska Karelen, J. SAHLBERG, Österbotten?, WASASTJERNA. Hos oss hittills blott exemplar utan flygvingar.

2. **B. Signoreti** FIEB..: flygvingar, mer eller mindre utbildade, stundom nästan inga; ljust lergul med corii spets svart; pronotum hos den hos oss funna formen lindrigt bredare mot basen, bakranden nästan vinkligt urbräddad, den bakre punkterade delen af disken mycket lindrigt convex med efter kullrigheten likformigt uppstigande midtel- och sidokölar, alla dessa lika höga och af diskens färg, tämligen lindrigt upphöjda, sidokölarne nående till bakhörnen; membranens två inre nerver litet nedom basen förenade i en punkt och bildande en smalt triangelformig basalcell; vid alla nervers bas en liten svart punkt; hanens membran med bruna strimmor. $4\frac{1}{2}$—$5\frac{1}{4}$ mm. l.

B. pygmaeus REUT., l. c. 602, 5 (forma brachyptera).

Sällsynt i Sverige: ZETTERSTEDT och THOMSON, Gotland och Småland, BOHEMAN, Upsala, HAGLUND. Hos oss ännu icke funnen med fullt utbildade flygvingar och bredt afrundad membran (forma macroptera).

3. **B. montivagus** BREMI: rostgul med corii spets svart; pronotum mot basen småningom måttligt utvidgad, sidorna bakom de tämligen afrundade skulderhörnen lindrigt inböjda, bakranden urbugtad, diskens bakre punkterade del lindrigt convex, kölarne af diskens färg hvasst upphöjda; corium mindre djupt punkteradt; membranen hos hanen med mot spetsen bredare strimmor och en aflång basalfläck svartbruna. $5\frac{1}{2}$ mm. l.

REUT., l. c. 600, 2.

Sällsynt i Sverige: endast ett exemplar (med utbildade flygvingar) funnet på Gotland af BOHEMAN.

4. **B. minor** H. SCH.: blekt lergul med corii spets svart; den bevingade formen har pronotum baktill tydligt utvidgadt och med den punkterade delen af disken mer eller mindre starkt convex, kölarne benhvita och tämligen starkt upphöjda, men icke hvassa, vid de afrundade skuldrorna utplånade, bakranden urbräddad; den flygvingar saknande formen har smalare membran samt pronotum med nästan parallela sidor, nästan rak eller lindrigt urbugtad bakrand och plan disk, de hvitaktiga kölarne nå ända till bakranden; membranen med en svart punkt vid hvarje nervs bas, hos hanen brunstrimmig. 5—$6\frac{1}{4}$ mm. l.

REUT., l. c. 600, 3. *Neides clavipes* SAHLB., Mon. 41, 2. *Berytus cognatus* FIEB., REUT., l. c. 601, 4 (forma macroptera).

Ej sällsynt. Sverige: Skåne—Ångermanland. Finland: Åland—ryska Karelen—Österbotten.

5. **B. affinis** REUT.: vingad, smutsigt lergul; pronotum baktill något bredare, sidorna bakom de rundade skuldrorna lindrigt inböjda, bakranden lindrigt urbugtad, disken baktill lindrigt eller föga convex, kölarne hvasst upphöjda, midtelkölen nästan rak, baktill knapt uppstigande, framtill hvassare och tydligare, sidokölarne baktill mot skuldrorna något uppstigande och derstädes nästan högre än midtelkölen. 5 mm. l.

REUT., l. c. 602, 6.

Sällsynt i södra Sverige: Öland, WAHLBERG, Gotland, BOHEMAN.

6. **B. crassipes** H. SCH.: kortare och bredare än de föregående, med eller utan flygvingar, yttersta spetsen af clavus, corii spets och en rund basalfläck på membranen svarta; corii sidor starkare afrundade; pronotum bakåt bredare, äfven hos de vingar saknande exemplaren, dess bakkant hos dessa lindrigt urbugtad, hos de bevingade tämligen starkt emarginerad, sidokanterna hos dessa bakom de bredt afrundade bakhörnen lindrigt inböjda, diskens punkterade del måttligt convex eller hos de vinglösa nedplattad, högre blott i skulderhörnen, kölar starka, ljusare än disken; låren mot spetsen plötsligt klubblikt förtjockade, klubban alldeles svart. 5—5 $^{1}/_{4}$ mm. l.

REUT., l. c. 602, 7.

Sällsynt i Sverige: Öland, Östergötland, BOHEMAN, Ångermanland, STÅL; Finland: Åland, FÖRF., Tavastland, finska och ryska Karelen, J. SAHLBERG.

Anm. Detta slägte har länge utgjort ett *crux hemipterologorum*. FIEBER, som alls icke insett, att arterna med hänsyn till vingarnes och pronoti deraf beroende utbildning äro dimorpha, har uppställt en mängd arter deraf. Först under mina studier under ännu pågående utrikes resa och isynnerhet genom gemensamma undersökningar med d:r PUTON i Remiremont (d. ä. efter affattandet af det ursprungliga manuskriptet till denna afhandling) har jag vunnit full klarhet i uppfattningen af de respektive arterna och har nu funnit, att de *samtliga* uppträda under två former, en med och en utan flygvingar, men båda med ungefär lika långa täckvingar. Enligt undersökningar af FIEBERS typxemplar är sålunda *B. pygmaeus* (FIEB.) REUT. den utbildade flygvingar saknande formen af *B. Signoreti* FIEB. och den i en

mängd samlingar spridda *B. geniculatus* FIEB. (*in litt.*) en dylik af *B. montivagus* BREMI. Det svenska exemplaret, som ofvan anföres under sistnämnda namn, har jag tyvärr icke senare varit i tillfälle att undersöka och kan derför icke med full bestämdhet säga, om det tillhör den verkliga *B. montivagus* eller den snarlika *B. Signoreti;* den förra afviker genom betydligt finare lår med mer plötsligt tilltjocknade klubbor, hvilka äro lätt brunaktiga eller ock (särdeles hos vinglösa exemplar) likfärgade med låret, såsom hos *B. Signoreti,* hvilkens vingade form äfven kan uppträda med lätt brunaktiga lårklubbor. *B cognatus* FIEB. är vidare en vingad form af *B. minor* H. SCH. och under namn af *B. vittatus* FIEB. står i d:r PUTONS samling af FIEBER sålunda bestämda och i hans efterlemnade handteckningar aftecknade hanexemplar af samma form till nyss nämnda art, medan Wiener Hof Naturalien Cabinett under detta namn eger ett äfven af FIEBER bestämdt vingadt exemplar af *B. clavipes.*

METATROPIS FIEB.

1. **M. rufescens** H. SCH.: ljust brungul med dragning i rödaktigt, hufvud undertill och bröstmidten svarta; antenner med första ledens klubba utom i yttersta spetsen, yttersta spetsen af andra leden, fjärde leden och några små punkter på första leden svarta, fjärde ledens spets ljus; lårklubborna utom i yttersta spetsen, tibiernas spets och de två sista tars-lederna svarta, tibier mot spetsen och första tarsleden rödgula, lår och tibiernas basalhälft svartpunkterade. 9 mm. l.

FLOR, Rh. Livl. 208, 4 (*Berytus*).

På blommor och frukter af *Linnaea borealis,* LUNDSTRÖM; hittills inom området funnen endast i Finland: vid Åbo, LUNDSTRÖM, Yläne, C. SAHLBERG, Österbotten, F. D. WASASTJERNA.

Underfam. 4. Blissina STÅL.

Slägtöfversigt:

Kropp smalt aflång, nedtryckt. Hufvud smalnande bakom ögonen. Antenner längre än hufvud och pronotum tillsammans. Hemielytra med corii spetsrand rät, oftast förkortade, men då åtminstone tre gånger längre än den rätvinkliga scutellen, med ytterst kort membran. Främsta höftpannorna baktill slutna. — ISCHNODEMUS.

ISCHNODEMUS FIEB.

1. **I. sabuleti** FALL.: aflång, parallel, svart, matt; pronoti bakbräm särdeles vid hörnen, abdomens yttersta sidorand och benen ljust lergula, låren i midten mer eller mindre bredt bruna; hemielytra grågula med bruna nerver, membranen smutsig, hos forma macroptera med basalfläck och inkanten, vid basen bredare, hvitaktiga; honans femte ventralsegment icke ända till basen urbräddadt. 5—6 mm. l.

FALL., H. Sv. 62, 23 *(Lygaeus)*. STÅL, l. c. 212, 1. THOMS., l. c. 182, 2.

Sällsynt på *Elymus* och andra gräs på sandiga stränder; såsom långvingad förekommer den ytterst sparsamt. Sverige: Skåne, Halland; Finland: Åland och Åbo skärgård, FÖRF.; ryska Lappmarken vid Hvita hafvet, J. SAHLBERG.

Underfam. 5. Geocorina STÅL.

Slägtöfversigt:

Hufvud lika bredt som eller bredare än pronoti bas, i spetsen lindrigt framskjutande mellan antennerna. Ögon framåt convergerande, bakåt tämligen starkt utdragna. Punktögon långt aflägsnade från ögonen. Scutell nästan liksidig. Kropp glatt eller nästan glatt. — GEOCORIS.

GEOCORIS FALL.

Artöfversigt:

1 (2). Scutell längre än pronotum. Pronotum med alla ränder gula eller åtminstone framkanten gul. Täckvingar förkortade, med clavus och corium hopsmultna. — **G. grylloides**.

2 (1). Scutell kortare än pronotum. Pronoti ränder icke gula.

3 (4). Pronotum med en smal gul längs-strimma. Täckvingar svarta; membran och flygvingar förkortade, clavus icke afskild från corium. — **G. ater**.

4 (3). Pronotum utan längs-strimma. Täckvingar smutsigt brungula, nästan alltid med utbildad membran och tydlig sutur mellan clavus och corium. Flygvingar nästan alltid utbildade. — **G. lapponicus**.

1. **G. grylloides** LINN.: glänsande svart; hufvud med en fläck på hvardera sidan om rostri bas och en strimma framför ögonen, hanens sista antennled, pronoti ränder eller sidoränderna blott i midten, scutellens spets, täckvingarnes ränder (inranden

smalare men ända till membranens bas) samt höftpannor, frambröstets framkant och benen gula, låren otydligt brunfläckiga. 4—4 1/2 mm. l.

Fall., H. Sv., 70, 1. Stål, l. c., 224, 1.

På torra backar och sandiga ställen allmännare i södra Sverige: Stockholm sällsyntare; uppgifves af Zetterstedt såsom sällsynt i Lappland. Ännu icke funnen i Norge eller Finland.

2. **G. ater** Fabr.: glänsande svart med gul midtelstrimma på pronotum; antennernas spets vanligen ljusare; clavi sutur antydd genom en rad grofva punkter; membran kort, brun, glänsande; knän och tarser brungula eller gulbruna; höftpannor och hos hanen frambröstets framrand och ett kort streck på hvardera sidan af hufvudet framför antennerna ljusgula eller gulhvita. 3—3 1/2 mm. l.

Sahlb., Mon. 73, 1 *(Ophthalmicus)*.

Sällsynt på torra fältbackar. Uppifves såsom funnen i Norge i Saltdalen, men (enligt J. Sahlberg) är det möjligt att dessa af Sommerfelt anförda exemplar endast äro mörka individer af följande, sådana de mest uppträda i norden. För öfrigt funnen inom området endast i Finland: Åbo, Satakunta, Nyland, finska och ryska Karelen.

3. **G. lapponicus** Zett.: svart med matt glans, på hvardera sidan af hufvudspetsen en fläck hos hanen, höft-pannor och framkanten af frambröstet samt antennernas första och andra äfvensom basen af tredje leden hos hanen ofvantill hvita, för öfrigt bruna, hos honan spetsen af första och andra leden smalt hvit; pronoti bakhörn gulbrunaktiga; täckvingar smutsgula eller brunaktiga, hos nordliga exemplar ofta beckbruna med smutsigt ljus membran; ben ljusgula eller något stötande i brungult, lår med otydliga bruna småfläckar. 3 1/4—3 1/2 mm. l.

Zett., Ins. Lapp. 266, 2. Stål, l. c. 224, 2. *Geocoris albipennis* Fall., H. Sv. 70, 2. Sahlb., Mon. 73, 2 *(Ophthalmicus)*.

På torra fältbackar. Sverige: Vestergötland—Södra Lappland, Zetterstedt; Norge: Eneback, Dovre, Throndhjem, Saltdalen; Finland: Åbo, Satakunta, Nyland, finska och ryska Karelen samt Österbotten.

Underfam. 6. Oxycarenina Stål.

Slägtöfversigt:

1 (2). Hufvudets rostral-lober ytterst korta, skönjbara blott inemot hufvudets spets, strupen med en fåra, vid fåran lindrigt uppsvullen. Antennernas första led icke nående ut öfver hufvudets spets. Hemielytra med clavus trestrimmigt punkteradt, corium utan tydliga nerver och membranen stor och bred, med fyra nerver, de två yttre gafflade och grenade. Framlår oväpnade. — PHILOMYRMEX.

2 (1). Rostral-lober tydliga öfver hufvudets hela längd. Rostrum långt med andra leden nående till framhöfterna. Corium och membranen med tydliga nerver och membrans nerver enkla. Framlår väpnade med en tand. — OXYCARENUS.

PHILOMYRMEX F. Sahlb.

1. **Ph. insignis** F. Sahlb.: undertill rostbrun, ofvan mörkbrun, matt, tätt punkterad, antenner och rostrum beckbruna, lår rostfärgade, tibier och tarser gula; hemielytra med sidokanten bredt nedplattad, baktill mycket bredare, membranen svartbrun, vid suturen smalt blek. $4^2/_3$ mm. l.

Sahlb., Mon. 83, 1,

Högst sällsynt i Finland: södra Karelen, J. Sahlberg, södra Österbotten, F. D. Wasastjerna; ett exemplar (från osäker lokal) funnet med *Formica rufa* af Mäklin.

OXYCARENUS Fieb.

1. **O. modestus** Fall.: äggformig, nedtryckt, glatt, rostbrun, scutell och kroppen undertill svarta; andra antennleden och tibierna bleka; första antennleden icke öfverskjutande hufvudet; clavus och corium i basen hvitaktiga, den förra med två rader punkter, det senares nerver svaga; membran stor, svartaktig med en stor hvit basalfläck nära corii hörn; fläckar och ränder på bröstet gula. $3^1/_2$—4 mm. l.

Fall., H. Sv. 57, 17 *(Lygaeus)*. Sahlb., Mon. 69, 1 *(Stenogaster)*.

Sällsynt på *Alnus glutinosa* och *incana*. Sverige: ett exemplar från Dalarne, Boheman; Finland: nära Åbo, Sahlberg, Uskela, Förf., Tavastland, B. Wasastjerna, Karelen, af Tengström, på *Pinus sylvestris* tagen af J. Sahlberg i södra Karelen.

2. **O. Preyssleri** FIEB.: aflång, svartaktig, starkt punkterad, kort och styft gråaktigt småhårig, pronotum baktill och buken stundom dragande i rostbrunt; antennernas första led skjutande framom hufvudets spets, den andra åtminstone i midten bredt gulaktig, hemielytra och den lilla membranen lindrigt brunskuggade, clavus oregelbundet svartpunkterad, corii och membranens nerver starka, mörka, corium vid basen och membranen med en fläck vid corii spets hvitaktiga; tibier hvita, lårens spets, tibiernas bas och spets, tarser och fläckar på bröstet ljusgula. 3—4 mm. l.

THOMS., l. c. 184, 9. *Lygaeus modestus var. β.* FALL., H. Sv. p. 57. *Stenogaster fuscovenosus* DAHLB., Vet. Ak. Handl. 1850, p. 221. *Oxycarenus* id. STÅL, l. c. 224, 1.

Sällsynt på torra backar. Sverige: Gotland, Småland, Södermanland till Stockholm; Finland: Åland, FÖRF.

Underfam. 7. Myodochina STÅL.

Gruppöfversigt:

1 (2). Pronotum bakom midten tydligt, på sidorna vinkligt hopsnörd med trubbiga, afrundade, okölade sidor och en halslikt afsatt del i spetsen. — MYODOCHARIA.

2 (1). Pronotum baktill transverselt nedtryckt med ingen eller otydlig, aldrig convex, halskrage och oftast med kölade eller skifligt plattade sidor.

3 (6). Pronoti sidor okantade eller blott kölade eller med en svag skifformig utvidgning endast i bredd med den i så fall tydliga sidobugten.

4 (5). Fjärde ventralsegmentet på sidorna med den bakre matta fläcken långt aflägsnad från bakranden och närmad till den främre.[1] Pronotum starkt hopdragen emot spetsen och vanligen på sidorna urbugtad samt hos våra slägten i spetsen försedd med en smal, nedtryckt, stundom i midten ytterst otydlig halskrage. — DRYMARIA.

5 (4). Fjärde ventralsegmentet på sidorna med den bakre matta fläcken långt aflägsnad från den främre och närmad till segmentets bakkant (med undantag af slägtet *Ischnocoris*). Pronotum med sidorna okantade eller kölade, vanligen icke eller obetydligt urbugtade, mot spetsen mindre hopdraget än hos föregående. — RHYPAROCHROMARIA.

6 (3). Pronoti sidor i hela sin längd med en likformig, regulier skiflik utvidgning, vanligen afrundade, ytterst sällan lindrigt urbugtade. Fjärde ventralsegmentets matta fläckar såsom hos närmast föregående.

7 (8). Antenner nakna eller kort småludna. Pronoti och corii utvidgade sido-

[1] Denna karakter tillkommer äfven slägtet *Ischnocoris* inom följande grupp.

kanter sällan punkterade, det förras framdisk vanligen slät eller sparsamt punkterad. — BEOSARIA.

8 (7). Antennernas tre första leder med styfva borst eller hår. Pronotum och corii utplattade sidokanter vanligen punkterade. Clavus oregelbundet punkterad. Corium med mycket tydliga nerver. Sömmen emellan kinderna och clypeus fårad. Hos våra slägten är hufvudet tämligen kort, pronotum ganska transverselt och scutellen icke kortare än pronotum. — GONIANOTARIA.

Gruppen Myodocharia STÅL.

Slägtöfversigt:

1 (2). Andra och tredje ventralsegmenten på ömse sidor bakom höfterna försedda med en aflång, bar, tätt strimmad stridulationsyta. Rostri tredje led mycket längre än den fjärde. Framlår med två eller tre större och flere smärre taggar. — LIGYROCORIS.

2 (1). Buken utan bara stridulationsytor. Rostri tredje led knapt eller litet längre än den fjärde. — DIPLONOTUS.

LIGYROCORIS STÅL.

1. **L. Luchsii** BÄR.: svartaktig, antennernas första led i spetsen, den andra helt och hållet, stundom äfven den tredjes bas, fläckar vid höfterna samt benen lergula, framlåren nästan helt och hållet, de bakre mot spetsen svarta; hemielytra blekt hvitaktigt lergula, bakom midten svart- eller brunaktiga med en blek costalfläck före spetsen, corii disk stundom äfven framom midten brunskuggad; membran ofta något afkortad, brunaktig med nerverna och en obestämd fläck i spetsen hvitaktiga; pronoti bakdisk stundom med fyra fläckar stötande i rostbrunt. $5\frac{1}{2}$ mm. l.

Lygaeus sylvestris FALL., H. Sv. 61, 22, (nec LINN., nec FABR.). *Plociomerus* id. SAHLB., Mon. 70, 2. STÅL, l. c. 213, 1. THOMS., l. c. 194, 34.

Ej sällsynt på backar, vid dikesrenar, på myrar och kärr etc. öfver hela området; går ända upp i norra Lappmarkerna; allmännare äfven i den yttre skärgården.

DIPLONOTUS STÅL.

1. **D. fracticollis** SCHILL.: svartaktig; pronotum hopsnörd i midten; dess framkant (smalt) och bakre flik, scutellens spets

och två små midtelfläckar samt benen rostgula, pronoti bakflik brunfläckig, låren, åtminstone de bakersta, i eller nära spetsen bruna, de främsta mot spetsen med en grupp taggar, i midten oväpnade; hemielytra smutsigt hvitgula, brunpunkterade och fläckiga, costa och en fläck nära inre spetshörnet glatta, membranen brunskuggad med bleka nerver; antenner med andra och tredje leden brungula, äfven hanens framtibier räta. 5—5 1/2 mm. l.

SAHLB., Mon. 70, 1 *(Plociomerus)*. STÅL, l. c. 214, 2 *(Plociomera)*. THOMS., l. c. 194, 33 *(Plociomera)*. *Pachymerus insectus* BOH., Vet. Ak. Handl. 1849, p. 250.

På kärrmarker bland *Cyperaceer*. Sverige: Skåne—Gotland—Stockholm. Finland: Åland och egentliga Finland, Nyland, Savolax, södra och ryska Karelen.

2. **D. luridus** HAHN: svart, någon gång pronoti bakflik stötande i rostbrunt; pronotum hopsnördt bakom midten; antenner med andra och tredje lederna i midten eller mot spetsen beckröda, den senare kortare än den sista; ben roströda, tibier och lårspetsar vanligen bruna, hanens framtibier böjda vid basen, låren håriga, de främsta starka, in emot midten väpnade med en stark tagg och mot spetsen med en tandgrupp; bukens sidoränder rostfärgade; hemielytra rödgula eller rostbruna, ljusare vid basen, mindre starkt punkterade än hos föregående, membranen brunaktig med bleka nerver. 5—5 1/3 mm. l.

THOMS., l. c. 194, 32.

Sällsynt på sandiga stränder. Sverige: Skåne enligt THOMSON; Finland: Hogland i Nyland, SIEVERS, Karelska näset, J. SAHLBERG.

Gruppen Drymaria STÅL.

Slägtöfversigt:

1(10). Kropp undertill starkt kullrig, ofvan något nedtryckt, baktill icke starkt utvidgad. Connexivum uppböjdt.

2 (9). Hufvud ända till ögonen insänkt i pronotum. Pronoti främre flik icke eller blott otydligt intryckt. Scutell tämligen plan.

3 (4). Kropp bredare, starkare nedtryckt, öfverallt, äfven på hufvudet, pronoti framflik, scutell och bröst tydligt och tätt punkterad. Prosternum på ömse sidor med en grop mellan framhöfterna och framranden. Framlår icke tjocka, med en liten tand. — DRYMUS.

4 (3). Kropp aflångt-oval, finare punkterad, hufvud och pronoti framlob släta eller sparsamt och otydligt punkterade.

5 (6). Framlår måttligt förtjockade, undertill med två (eller tre) mycket fina tänder före spetsen· Framtibier raka. Scutell med en låg långsköl mot spetsen. — LAMPROPLAX.

6 (5). Framlår tjocka med en (eller två) stark tand och mellan denna och spetsen en rad små tänder.

7 (8). Hufvud längre, mera spetsadt med afståndet mellan ögon och antenner nästan af ögats längd. Första antennleden öfverskjutande hufvudet vanligen med mera än halfva längden. — EREMOCORIS.

8 (7). Hufvud kortare, med afståndet mellan ögon och antenner kortare än ögat. Första antennleden med halfva eller knapt halfva längden nående framom hufvudets spets. — SCOLOPOSTETHUS.

9 (2). Hufvud punkteradt, bakom de från pronotum aflägsnade ögonen hopdraget och convext, framför dessa något utvidgadt. Pronotum starkt punkteradt, dess framflik med en baktill tydligare längsintryckning. Scutell stor, före midten med tvärintryckning. Hemielytra baktill utvidgade. Clavi commissur kortare än scutellen. Framlår tjocka med två (någon gång en) stora och flere små tänder. Prosternum med gropar framför höfterna. — TAPHROPELTUS.

10(1). Kropp bredt äggformig, bakåt starkt utvidgad, mycket platt, äfven undertill. Connexivum horisontelt. Baktarsernas första led knappast längre än de två öfriga tillsammans. — GASTRODES.

DRYMUS FIEB.

1. **D. sylvaticus** FABR.: oval svartaktig, starkt punkterad, pronotum bredare än långt, med något urbugtade sidor, baktill bredare med stark tvärintryckning bakom diskens midt; hemielytra bruna, stundom i basen blekare, deras sidokant utöfver midten återböjd; membran mer eller mindre brunskuggad med hvitaktiga nerver; ben nästan glatta, hanens tibier före spetsutvidgningen litet böjda. 4—5 mm. l.

FALL., H. Sv. 59, 17 (*Lygaeus*). SAHLB., Mon. 57, 5 (*Rhyparochromus*). STÅL, l. c. 217, 1. THOMS., l. c. 199, 47.

Ej sällsynt bland mossa och vid växtrötter. Sverige: ända upp i Ångermanland; Finland: upp till Jyväskylä.

2. **D. brunneus** F. SAHLB.: äggformig, något kullrig, tätt punkterad, beckbrun eller rostfärgad, ofta mycket ljusare än föregående, hemielytra blekare, tätare punkterade, bakom midten starkare utvidgade med en blek fläck vid corii spets, membranen brunskuggad; pronotum mera aflång, framtill starkare utvidgad

med framför den djupare sidobugten mera rundade sidor, den främre convexa delen tätt och finare punkterad, den bakre nedtryckta groft punkterad; första och andra antennleden rostfärgade; ben såsom hos föregående, men med äfven hanens tibier nästan raka. 4—5 mm. l.

SAHLB., Mon. 57, 6 (*Rhyparochromus*). BOH., Vet. Ak. Handl. 1849, p. 248 (*Pachymerus*). STÅL, l. c. 217, 2. THOMS., l. c. 199, 48.

Sällsyntare än föregående, ofta under nedfallna löf m. m. i lundar. Sverige: Skåne, Öland, Gotland, Småland, Stockholm; Finland: Åbo—ryska Karelen—Lappland.

LAMPROPLAX DOUGL. et SC.

1. **L. picea** FLOR: svart eller beckbrun (hos nyss utkläckta exemplar hela kroppen brungul); hufvud så långt som bredt (ögonen medräknade); antenner mörkbruna med första och fjärde leden brunaktigt gula; pronotum framtill blott föga afsmalnande, dess framlob starkt glänsande, opunkterad, blott i sjelfva framkanten några fina punkter, bakloben något ljusare, groft och tämligen tätt punkterad, sidoränderna med ytterst fina långa hår; scutellens sidoränder groft punkterade; corii utrand opunkterad inåt begränsad af en rad tätt stående mot spetsen flackare intryckta punkter; hemielytra utbildade eller med något förkortad membran, denna hvitaktig, utåt lätt rökig; ben brunaktigt gula. $4^1/_2$—$5^1/_3$ mm. l.

FLOR, Rh. Livl. I, 251, 12 (*Pachymerus*).

Högst sällsynt under mossa på tufvor vid kanten af skogskärr. Hittills inom området tagen endast i Finland vid Helsingfors och på Karelska näset af J. SAHLBERG.

EREMOCORIS FIEB.

1. **E. erraticus** FABR.: svart, något glänsande, nästan glatt med baktibiernas yttre kant försedd med några taggar; rostrum, första antennleden vid basen, pronotum baktill, hemielytra, fläckar på bröstet vid höfterna samt benen rostfärgade, pronotum med fyra stundom samflytande fläckar och hemielytra med en rundad

midtelfläck svartaktiga; pronoti sidokanter och hemielytra framtill grågula; membranen svartaktig med en hvit fläck vid yttre och en annan vid basal-hörnet. $6^1/_2$—7 mm. l.

FALL., H. Sv. 60, 19 (*Lygaeus*). SAHLB., Mon. 62, 12 (*Rhyparochromus*). STÅL, l. c. 219, 1. THOMS., l. c. 200, 51.

Här och der på marken och ej sällan under bark af *Pinus sylvestris* eller *Betula*. Sverige: Skåne—norra Lappmarken; Norge: ända upp till Alten och Bosekop i Finmarken; Finland: Åland—ryska Karelen—ryska och finska Lappmarkerna.

2. **E. plebejus** FALL.: svart, matt, långhårig, med långhåriga ben och tagglösa tibier; hemielytra, tibier, tarser och fläckar vid höfterna beckbruna; membranen brun med en hvit fläck vid basal-hörnet, en vid corii spets och en vid inre apical-hörnet. $5^1/_2$—7 mm. l.

FALL., H. Sv. 59, 18 (*Lygaeus*). SAHLB., Mon. 61, 11 (*Rhyparochromus*). STÅL, l. c. 219, 2. THOMS., l. c. 200, 50.

Tämligen sällsynt. Sverige: Skåne och Östergötland; Norge: Töjen, Alten; Finland: Åbo—ryska Karelen—södra Österbotten.

SCOLOPOSTETHUS FIEB.

Artöfversigt:

1 (2). Antenner tämligen fina, helt och hållet rödgula, längre än halfva kroppen. Kroppen ofvan utan långa hår. Mesosternum enkelt. Framtibier hos honan lindrigt, hos hanen starkare inböjda. — **Sc. pictus.**

2 (1). Antenner mera robusta och kortare, åtminstone mot spetsen bruna eller svarta.

3 (8). Första och andra antennlederna gula, den senare oftast i sjelfva spetsen samt de två sista svarta.

4 (5). Pronotum och hemielytra försedda med långa uppräta glesa hår. — **Sc. pilosus.**

5 (4). Kropp ofvan utan långa uppräta hår; hemielytra stundom småhåriga, men håren halft nedtryckta.

6 (7). Mesosternum framför höfterna isynnerhet hos hanen tydligt tvåknöligt. Honans framtibier lindrigt, hanens starkt inböjda. — **Sc. affinis.**

7 (6). Mesosternum utan knölar framför höfterna. Honans framtibier räta, hanens lindrigt inböjda. — **Sc. adjunctus.**

8 (3). Antenner svarta, endast yttersta basen af andra leden rostfärgad. Mesosternum och tibier såsom hos närmast föregående. — **Sc. decoratus.**

1. **Sc. pictus** SCHILL.: svart, fram- och sido-ränderna samt bakfliken af pronotum rostgulaktiga, denna brun-punkterad och -fläckig, bakhörnen bruna; bröstets sido-sömmar, höftpannornas kanter, ben och rostrum rostgula; framlår i midten brunaktiga; hemielytra alltid utbildade, ljusare hvitgula, två midtelfläckar och spetsen bruna; membran brunskuggad, hvitaktig mot basen med mörkare nerver; framlårens tand snedt stående i midten af underkanten. $4^1/_2$—$4^2/_3$ mm. l.

SAHLB,, Mon. 63, 13 (*Rhyparochromus*). THOMS., l. c. 201, 53.

Sällsynt vid hafsstrand under uppkastade vassrör, tång m. m.; någon gång på vid hafstrand växande näslor. Sverige: Skåne, THOMSON; Finland: Åbo, Satakunta, Nyland, södra Karelen och södra Österbotten.

2. **Sc. pilosus** REUT.: svart, pronoti sidoränder och bakdel rödgula, denna särdeles vid sidohörnen brunfläckad; bröstets sidosömmar och höftpannor rödgula; hemielytra oftast förkortade, rödgula, mot spetsen samt med två midtelfläckar mörkbruna; ben rödgula, framlåren oftast till största delen och baklåren ej sällan mot spetsen svarta; de förras tand belägen ungefär i midten af låret; utmärkt genom de långa, uppräta, glesa, bleka håren på kroppens öfre sida. $3^1/_2$—4 mm. l.

Lygaeus (Scolopostethus) affinis THOMS., l. c. 201, 52.

Bland mossa, nedfallna blad m. m. på fuktiga ställen. Sverige: Skåne, THOMSON; Finland: Satakunta, Nyland, Tavastland och Karelen, enligt J. SAHLBERG.

3. **Sc. affinis** SCHILL.: till storlek, färg och teckningar ytterst lik föregående, men hemielytras grunfärg oftast ljusare gulaktig, stundom blekgul; framlåren svarta i midten, någon gång äfven baklåren med svart ring före spetsen; de förras tand belägen närmare främre tredjedelen af låret; skild från föregående genom saknaden af de långa håren på öfre kroppssidan; hemielytra oftast förkortade. $3^1/_2$—4 mm. l.

Lygaeus podagricus FALL., H. Sv. 63, 24 (partim). *Lygaeus* (*Scolopostethus*) id. THOMS., l. c. 201, 55. *Rhyparochromus decoratus* SAHLB., Mon. 63, 14. *Scolopostethus affinis var. b* STÅL, l. c. p. 220.

På *Urtica* och enligt J. SAHLBERG äfven på *Rubus idaeus* allmän. Sverige: Skåne—Stockholm; Finland: Åland—ryska Karelen—södra Österbotten.

4. **Sc. adjunctus** DOUGL. et SC.: mycket lik föregående, men skild genom mesosterni och tibiernas byggnad; baklåren vanligen utan eller med mycket svag svartaktig ring före spetsen; de främsta med tanden ställd emot främre tredjedelen af låret. $3^1/_2$—4 mm. l.

Lygaeus (*Scolopostethus*) *decoratus* THOMS., l. c. 201, 54. Sällsynt i södra Sverige, THOMSON.

5. **Sc. decoratus** HAHN: svart, pronoti sidoränder gula, bakfliken rödgul med bakhörnen svarta och en mycket fin midtellinie hvitaktig; hemielytra hvitgulaktiga med bakre tredjedelen samt två små midtelfläckar mörk- eller svart-bruna, membranen alltid fullt utvecklad, hvitaktig med bruna nerver; framlåren nästan helt och hållet samt de båda bakre paren med en bred ring före spetsen svartbruna, de förstas tand närmad främre tredjedelen af låret; lätt skild på antennernas och benens färg. $3^1/_3$ —4 mm. l.

Lygaeus podagricus FALL., H. Sv., 63, 24 (partim). *Rhyparochromus decoratus* F. SAHLB, Mon. 63, 14 (partim). *Scolopostethus affinis var. a* STÅL, l. c. 219, 1. *Lygaeus* (*Scolopostethus*) *melanocerus* THOMS., l. c. 201, 55.[1]

Lefver uteslutande bland *Calluna vulgaris*. Sverige: Skåne, THOMSON, Stockholm, FÖRF.; Finland: Åland, Satakunta, Nyland, Tavastland, Karelen.

TAPHROPELTUS STÅL.

1. **T. contractus** H.-SCH.: svart, pronoti sidorand samt basen af clavus och corium smalt gulaktiga eller ljusare bruna; dettas disk och spets bruna med en gulaktig sidofläck vid sista fjärdedelen och dessutom några små fläckar gulaktiga, hvilka teckningar hos hanen ofta äro mycket otydliga, stundom försvin-

---

[1] I sin nyss publicerade Enumeratio Hem. Gymn. Fenniae kallar J. SAHLBERG denna art *S. ericetorum* LETH., hvilken dock utan ringaste tvifvel är synonym med HAHNS *decoratus*.

nande; membran ljus, brunnervig; pronotum med en långsfåra; höftpannor och tibier gulaktiga. $3^3/_4$ mm. l.

Lygaeus (*Drymus*) *hamulatus* THOMS., l. c. 200, 49.

Sällsynt i Sverige; endast funnen på Gotland af BOHEMAN.

GASTRODES WESTW.

1. **G. Abietis** LINN.: svart, första och stundom andra antennleden, pronoti sidoränder och bakflik, abdomen och ben rostgula, clavus blekare, corium inåt med mörkare fläck; första antennleden knapt nående ut öfver clypei spets; pronoti framflik nästan glatt, svart, med smalt lergula ränder; hanens framlår med en stark tand nära spetsen och en annan i midten. $6^1/_2$—7 mm. l.

STÅL, l. c. 218, 1 (*Homalodema*). THOMS., l. c. 198, 45 (*Homalodema*). *Lygaeus Abietis var.* β FALL., H. Sv. 61, 21.

På gran och enligt J. SAHLBERG äfven på tall, öfvervintrar mellan kotte-fjällen. Sverige: Skåne, Småland, Stockholm, Dalarne, södra Lappland; Norge: Töien, Sköien, Aamot, Alten; Finland: Åbo, Satakunta, Nyland, Tavastland, södra Karelen.

2. **G. ferrugineus** LINN.: rostbrun, hufvud, pronoti framflik, scutell och bröst svarta; första antennleden öfverskjutande clypeus med halfva sin längd; pronoti framflik tätt punkterad, svart med likfärgade ränder; hanens framlår väpnade med en stark tagg emot spetsen. 6—7 mm. l.

SAHLB., Mon. 64, 17 (*Pachymerus*). STÅL, l. c. 219, 2 (*Homalodema*). THOMS., l. c. 199, 46 (*Homalodema*). *Lygaeus Abietis* FALL., H. Sv. 61, 21.

På både gran och (särdeles) tall. Sverige: Skåne—Gotland—Norrland, THOMSON; Norge: Töien; Finland: Åland, Åbo, Satakunta, Nyland, Savolax, ryska Karelen.

Gruppen Rhyparochromaria STÅL.

Slägtöfversigt:

1(14). Pronotum med sidoränderna af framfliken eller med främre eller mera än främre hälftens sidoränder till en början icke eller mycket lindrigt, men i spetsen tydligt och oftast plötsligt, stundom nästan vinkligt rundade. Hufvud icke bredare, ofta smalare än pronoti spets med vanligen små ögon.

2 (3). Pronoti sidokant antydd blott genom en smal strimma, skönjbar endast då insekten betraktas från sidan. Rostri andra led mycket längre än den tredje. Låren hos båda könen olikformiga, tandade, men utan någon större tagg, hanens undertill nästan vinkligt rundade, före midten hoptryckta. — TROPISTETHUS.

3 (2). Pronoti sidorand framskjutande och bildande en äfven ofvanifrån tydlig kant.

4(13). Tredje ventralsömmen på ömse sidor framåt tydligt bågböjd. Pronotum bakom midten icke blekare, framfliken vanligen längre, ofta mycket längre än bakfliken.

5 (6). Framlår undertill emot spetsen med flere småtänder eller ock en stor tagg före främre tredjedelen, hvilken sjelf baktill emot basen är försed med en liten tand. Rostri andra och tredje leder nästan lika långa. — RHYPAROCHROMUS.

6 (5). Framlår undertill med blott en tydlig tagg eller oväpnade eller otydligt tvåknöliga. Rostri andra och tredje leder oftast nästan lika långa.

7 (8). Framlår ofta med en tand, men ej sällan oväpnade eller med två ytterst små tänder. Ögon icke vidrörande pronoti framhörn. Pronotum mycket längre än bred. Kropp aflång, parallel. — PTEROTMETUS.

8 (7). Framlår oväpnade.

9(10). Ögon utstående, icke vidrörande pronoti framhörn. Pronotum knapt längre än bred. — MACRODEMA.

10 (9). Ögon föga utstående, vidrörande pronoti framhörn. Kropp ofvan hårig eller pubescent.

11(12). Ögon stora, men icke utstående. Pannan smal. Kropp aflång, smal, parallel. Sidan af fjärde ventralsegmentet med två matta fläckar, den bakre mycket närmad den främre och aflägsnad från bakkanten. — ISCHNOCORIS.

12(11). Ögon icke stora, men något utstående. Kropp bredare, oval, borstig. Fjärde ventralsegmentets sidor med den bakre matta fläcken mycket aflägsnad från den främre och närmad till bakranden. — PIONOSOMUS.

13 (4). Tredje ventralsömmen helt och hållet rak eller nästan rak. Rostri andra led litet längre än den tredje. Kropp liten, nedtryckt. Frambröst glatt, vid basen och spetsen punkteradt. Framlår starka, undertill tandade. Hemielytra vanligen afkortade. — PLINTHISUS.

14 (1). Pronotum med framflikens sidoränder i hela deras längd småningom lindrigt eller ytterst lindrigt och emot spetsen icke starkare afrundade Hufvud mycket tydligt bredare än pronoti spets med ögonen mer eller mindre, ofta starkt utskjutande, oftast tämligen stora.

15(18). Framlår oväpnade eller försedda med ytterst otydliga hårbärande småknölar. Pronotum och hemielytra helt och hållet starkt punkterade, det förras sidor mycket otydligt kölade. Tibier utan taggar.

16(17). Första antennleden icke eller knapt skjutande utom hufvudets spets.

Rostri tre sista leder lika långa. Clavus med tre rader punkter. Tredje ventralsömmen nästan rät. — ACOMPUS.

17(16). Första antennleden tydligt skjutande utöfver hufvudets spets. Rostri andra led längre än den tredje. Clavus med fyra rader punkter. Tredje ventralsömmen tydligt urbugtad. — STYGNOCORIS.

18(15). Framlår undertill tandade. Antennernas första led föga öfverskjutande hufvudets spets. Pronotum nästan trapezformigt med tydligare kantade sidor, bakfliken gulaktig, svartpunkterad. Scutell aflångt triangelformig. — PERITRECHUS.

TROPISTETHUS FIEB.

1. **T. holosericeus** SCHOLZ: aflång, svart, matt med sammetsartad pubescens; rostrum, scutellspets, höftpannor och ben gulaktiga, lår bruna; hemielytra ochragula, brunpunkterade med spetsranden och en fläck i inre hörnet bruna; membranen ljus. 2—2 $^1/_2$ mm. l.

STÅL, l. c. 217, 1. THOMS., l. c. 189, 21. *Pachymerus spinigerellus* BOH., Öfv. Vet. Ak. Förh. 1852, 57, 11.

Sällsynt. Sverige: Öland, Stockholm, BOHEMAN.

RHYPAROCHROMUS CURT.

Artöfversigt:

1 (2). Kropp alldeles glatt, glänsande. Tibier sparsamt och mindre starkt taggiga. — **R. praetextatus.**

2 (1). Kropp pubescent eller långhårig.

3 (4). Tibier sparsamt och svagare taggiga. Kropp något glänsande, vanligen med tämligen fin och kort pubescens. — **R. antennatus.**

4 (3). Tibier starkare taggiga. Kropp långhårig, matt. — **R. chiragra.**

1. **Rh. praetextatus** H. SCH.: svart, glatt, glänsande, spetsen af antennernas första och andra leder samt hemielytra lergula, corium med bredt svartbrunt spetsband, membran fullt utbildad svartaktig, i basen något hvitaktig; ben gula med svarta framlår. 4 $^1/_2$—5 mm. l.

STÅL, l. c. 217, 3 *(Megalonotus)*. THOMS., l. c. 190, 25 *(Megalonotus)*. *Pachymerus femoralis* BOH., Vet. Ak. Handl. 1849, p. 249.

Sällsynt i södra Sverige: funnen på Öland af BOHEMAN.

2. **Rh. antennatus** SCHILL.: aflångt oval, svart, starkt punkterad, antennernas andra led samt spetsen af den första och

benen gula, framlår i midten ofta bruna; hemielytra mörkt tegelgula eller brungula, matta, i spetsen vanligen brunaktiga, membranen oftast afkortad, brunaktig. 4—5 mm. l.

SAHLB., Mon. 64, 16. BOH., Öfv. Vet. Ak. Förh. 1852, 55, 9 *(Pachymerus)*. STÅL, l. c. 216, 2 *(Megalonotus)*. THOMS., l. c. 190, 24 *(Megalonotus)*.

Sällsynt, enligt J. SAHLBERG, på sandmarker under nedfallna löf och mellan rötterna af *Calluna*. Sverige: Skåne, Öland, Småland, Wärmland, Stockholm; Finland: Egentliga Finland (icke i skärgården), Satakunta, Nyland, finska och ryska Karelen, Österbotten.

3. **Rh. chiragra** FABR.: svart, matt, med kort gråaktig pubescens och långa svarta hår; hemielytra bruna, brunpunkterade med ett svart streck baktill, membran rökigt svart med nerverna bredt hvita mot basen; antennernas andra led eller andra och tredje leder, lårringar, baklår vid basen eller utöfver midten samt tibier rödgula, dessa i spetsen oftast svarta; äfven tarserna stundom rödgulaktiga. 5—6 mm. l.

FALL., H. Sv. 58, 16 *(Lygaeus)*. SAHLB., Mon. 63, 15 (*Rhyparochromus*). STÅL, l. c. 216, 1 (*Megalonotus*). THOMS., l. c. 190, 22 (*Megalonotus*). *Rhyparochromus* (*Megalonotus*) *sabulicola* THOMS., l. c. 190, 23 (= varietet med ljusare antenner och ben).

Tämligen sällsynt, hufvudsakligen på sandmarker. Sverige: Skåne, Öland, Gotland, Blekinge, Småland, Stockholm, södra Lappmarken; södra Finland: Åland, Åbo, Nyland, Karelen, nordligast i Parikkala, enligt J. SAHLBERG. Varieteten med äfven tredje antennleden och tibierna helt och hållet rödgula (= *sabulicola* THOMS.) endast i Skåne, THOMSON.

PTEROTMETUS A. et S.

1. **Pt. staphylinoïdes** BURM.: svart, något metallglänsande, glatt, hemielytra roströda, vanligen starkt förkortade med ett litet hvitaktigt membran-rudiment, sällan fullt utbildade med hvitaktig i midten rökig membran; lårringar gula. 5—5 $^1/_2$ mm. l.

STÅL, l. c. 215, 1. THOMS., l. c. 187, 14. *Plociomerus brachypterus* BOH., Vet. Ak. Handl. 185, p. 105.

Här och der bland *Calluna vulgaris* tämligen sällsynt. Påminner, isynnerhet då den springer, om röda stackmyran (*Formica rufa*), i hvilkens sällskap den ej sällan träffas. Sverige: Blekinge, Östergötland, Stockholm; Finland: Åland, Åbo, Satakunta, Nyland, finska och ryska Karelen, södra Österbotten.

MACRODEMA FIEB.

1. **M. micropterum** CURT.: aflång, svart, metallglänsande, glatt; hufvud och pronotum punkterade, dettas basalbrädd matt jämte fläckar vid höftpannorna och lårens bas samt ofta äfven framtibierna och andra antennledens midt rostfärgade; hemielytra lergula, brunpunkterade med costalranden före spetsen brun, oftast starkt afkortade, ytterst sällan fullt utbildade med corii costalkant i sista tredjedelen brun och membranen hvitaktig med svartaktig disk. 3—4 mm. l.

Pachymerus gracilis BOH., Öfv. Vet. Ak. Förh. 1852, 53, 6. *Pterotmetus* id. STÅL, l. c. 216, 3. *Macrodema hirsutulum* THOMS., l. c. 187, 15.

Bland *Calluna vulgaris* här och der, lokal, men oftast tämligen talrik. Sverige: Skåne, Öland, Småland, Östergötland, Stockholm, Ångermanland; södra och östra Finland: Åbo, Nyland, södra och ryska Karelen.

ISCHNOCORIS FIEB.

1. **I. angustulus** BOH.: aflång, svart, pronotum nästan qvadratisk (forma brachyptera) eller något smalare framtill (f. macroptera), dess bakre tredjedel grågul, svart-punkterad; scutellspets gul; hemielytra grågula med i rader ställda punkter och yttre spetshörnet svartbruna, oftast afkortade, icke täckande de två eller tre sista ryggsegmenten, med liten, men ganska tydlig, afrundad, hvitaktig membran, mycket sällan utbildade med något smutsig, brunaktigt nervig membran; andra antennleden mot spetsen, sällan nästan hel och hållen, spetsen af den första och ben gula, låren mot spetsen svartbruna. $2^1/_2$—$2^3/_4$ mm. l.

Pachymerus angustulus BOH., Öfv. Vet. Ak. Förh. 1852, 56, 10. *Pterotmetus hemipterus* STÅL, l. c. 215, 2 (nec SCHILL.).

Ischnocoris pallidipennis THOMS., l. c. 202, 57 (nec H.-SCH.)[1].

Under lafvar och mossa på bergshällar, äfven bland ljung här och der: Sverige: Skåne, Öland, Småland, Stockholm; Finland: Åbo, Satakunta, Nyland, finska och ryska Karelen.

PIONOSOMUS FIEB.

1. **P. varius** WOLFF: oval, svart, ofvan svarthårig med två gula brunpunkterade fläckar vid midten af pronoti bakrand; pronotum transversel, baktill bredare; hemielytra utbildade, hvitgula med bruna punktstrimmor samt corium med en fläck vid clavus nära basen, vid midten af costalkanten en inåt transverselt utdragen fläck och yttre spetshörnet brunsvarta; antennernas andra led utom i spetsen, stundom äfven tredje leden till en del och tibier oftast rödgula. 3—3 1/2 mm. l.

STÅL, l. c. 216, 4 (*Pterotmetus*). THOMS. l. c. 187, 16 (*Pionosomus*). *Lygaeus bimaculatus* ZETT., Vet. Ak. Handl. 1819, 73, 23. FALL., H. Sv. 58, 15.

På sandmarker; mindre sällsynt i södra Sverige: Skåne, Öland, Gotland, Halland; Finland: ett enda exemplar på en holme i Ladoga, J. SAHLBERG.

---

[1] I en liten notis, införd i Bull. Soc. ent. France 1880, p. LXIV, har d:r HORWATH visat, att tvenne arter varit sammanblandade under namn af *I. hemipterus,* nämligen den rätta af SCHILLING beskrifna och en annan, som han kallat *I. intermedius.* Såsom synonyma med den förra har han ansett alla de arter, hvilka såsom sådana af tidigare auktorer, t. ex. FIEBER och PUTON uppförts. Emellertid har jag genom undersökning af BOHEMANS typexemplar och genom att jämföra denne författares och FLORS beskrifningar funnit, att såväl BOHEMANS *Pachymerus angustulus,* som FLORS *P. oculatus* (Rh. Livl. I, 257, 16) äro identiska med HORWATHS nyss beskrifna *intermedius,* hvilken är en nordligare art. Då jag hittills ansett denna för den rätta *I. hemipterus,* beskref jag sistlidet år i Öfv. Finsk. Vet. Ak. Förh., p. 9, den verkliga Schillingska arten efter ett exemplar från Grekland såsom ny under namn af *I. sinuaticollis.* Dessa arters rätta synonymi blir således följande:

1. **I. hemipterus** SCHILL., *pallidipennis* H.-SCH., *staphyliniformis* HAHN., *sinuaticollis* REUT., var. *nigricans* PUT.

2. **I. angustulus** BOH., *hemipterus* STÅL, *oculatus* FLOR, *pallidipennis* THOMS., *intermedius* HORV.

2. **P. trichopterus** THOMS.: lik föregående, men mindre och smalare, pronotum knapt transverselt, föga smalare i spetsen än vid basen, längre svarthårig med mörkare basalfläckar, i midten nästan glatt; hemielytra mörkare, längre och tätare svarthåriga, med mörkare färgad teckning och mycket kort, svartaktig, i spetsen hvitaktig membran; antennernas andra led i midten rödaktig; ben mörka. $2^3/_4$—3 mm. l.

THOMS., Op. ent., p. 339 (*Lygaeus*).

På sandmarker; funnen endast på Öland af THOMSON. Förtjenar närmare undersökas, då den måhända blott är en kortvingad, starkare hårig form af föregående.

PLINTHISUS FIEB.

1. **Pl. pusillus** SCHOLZ.: svart, ofvan glänsande, med ytterst fin gulaktig pubescens, starkt punkterad, med pronotum svagt transverselt eller nästan qvadratiskt med nästan rät framrand, fint och tätt, vid basen något starkare punkteradt; hemielytra brunsvarta (♂) eller kastaniebruna (♀), snedt afkortade, så att sista och hälften af näst sista dorsalsegmentet blifva obetäckta, ytterst sällan fullt utvecklade, då pronotum äfven är något bredare; antennernas bas och benen rostfärgade; framlår med en tand; framtibier raka. $1^3/_4$—$2^1/_2$ mm. l.

STÅL, l. c. 217, 1. THOMS., l. c. 186, 12. *Rhyparochromus coleoptratus* SAHLB., Mon. 60, 10. *Pachymerus* id. BOH., Öfv. Vet. Ak. Förh. 1852, 55, 8. Forma macroptera: *Plinthisus latus* REUT., Not. F. Fl. Fenn. XI, 320, 1.[1]

Under lafvar och mossa på berghällar och vid trädrötter här och der. Skall enligt F. SAHLBERG anträffas äfven i myrstackar. Sverige: Skåne, Öland, Småland, Södermanland och Stockholm; Finland: Åbo, Satakunta, Nyland, Karelen, södra Österbotten.

2. **Pt. brevipennis** LATR.: svart, glänsande, glatt, antennernas två första leder, lårens bas och spets, knän, tibier och

[1] I sin nyligen utgifna Enum. Hem. Gymn. Fenn. p. 29 synes J. SAHLBERG tveka att antaga denna såsom långvingad form till *Pl. pusillus,* då den skulle »visa ganska betydliga afvikelser, som äro svåra att förklara endast såsom en följd af dimorphism». Nämnas bör att dessa afvikelser äro alldeles analoga med dem, som förefinnas hos andra dimorpha *Plinthisus*-arter och att hemielytras ljusare färg beror derpå att exemplaret är en hona.

tarser rostfärgade; pronotum hos kortvingade exemplar längre än bredt, dess framflik och hufvudet nästan släta, fint rugosa och blott sparsamt punkterade, framranden urbugtad, den nedtryckta basalfliken, upptagande en tredjedel af pronotum, starkt punkterad; hemielytra med clavus och corium oregelbundet punkterade, punkturen finare och glesare på corii disk, i spetsen oftast snedt afkortade med membranen smalt lineär, lemnande de två sista dorsalsegmenten obetäckta; framlår med två lika stora tänder; framtibier inböjda; forma macroptera har trapezformigt pronotum, hemielytra mörkt rostfärgade, ljusare i disken och längs clavus, membran gulaktig. $2^3/_4$—$3^1/_3$ mm. l.

BOH., Öfv. V. Ak. Förh., 1867, p. 623 *(Pachymerus)*. *Lygaeus (Plinthisus) bidentulus* THOMS., l. c., 186, 13.

Sällsynt; endast funnen på Öland af FRIGELIUS och på Gotland af BOHEMAN.

ACOMPUS FIEB.

1. **A rufipes** WOLFF: svart, antennernas andra och tredje leder samt benen gula, honans framlår utom i spetsen svartaktiga; pronotum och scutell starkt punkterade; hemielytra lergula eller smutsigt blekgula med en fläck baktill svartbrun, starkt strimmigt punkterade; membranen oftast förkortad, sällan utbildad, ljusbrun med nerver och en fläck vid inre basalhörnet hvitaktiga. 4—$4^1/_2$ mm. l.

STÅL, l. c. 214, 1 (*Ophthalmicus*). THOMS., l. c. 185, 11. *Beosus clavatus* SAHLB., Mon. 67, 4. *Pachymerus bisignatus* BOH. Vet. Ak. Handl. 185, p. 104.

I lundar, särdeles vid stränder eller på fuktiga ställen, bland *Valeriana officinalis*. Södra Sverige: Skåne, Öland; sydvestra Finland: kring Åbo, FÖRF., och i Yläne, J. SAHLBERG.

STYGNOCORIS DOUGL et SC.

Artöfversigt:

1 (2). Svartaktig eller mörkt svartbrun med enfärgadt pronotum och oftast förkortad membran. — **St. rusticus.**

2 (1). Pronotum med åtminstone i bakhörnen ljusare, rostbrun bakflik. Membranen alltid utbildad.

3 (4). Kropp ofvan mycket kort och tilltryckt hårig. Lår bruna, i midten becksvarta. — **St. arenarius.**

4 (3). Kropp ofvan längre och icke tilltryckt hårig. Ben helt och hållet rödgula eller gula.

5 (6). Antennernas sista led betydligt längre än den näst sista. — **St. pygmaeus.**

6 (5). Antennernas sista led blott litet längre än den näst sista. — **St. pedestris.**

1. **St. rusticus** FALL.: svart eller svartbrun, täckt af en mycket kort askgråaktig pubescens, antenner och ben beckröda, första och sista antennleden samt låren svartbruna; hemielytrernas utkant mot basen ljusare beckbrun, membranen hvitaktig. 3—4 mm. l.

FALL., H. Sv. 64, 25 (*Lygaeus*). SAHLB., Mon. 67, 3 (*Beosus*). STÅL, l. c. 214, 2 (*Ophthalmicus*). THOMS., l. c. 188, 17 (*Stygnus*).

Ej sällsynt bland gräset i lundar och trädgårdar samt på hårdvall. Sverige: Skåne—Öland—Bohuslän—Lappland; Norge: Töien, Hovind, Gudbrandsdalen; Finland: Åland—Satakunta och Tavastland—ryska Karelen.

2. **St. arenarius** HAHN.: brunaktigt svart, matt med gråaktig kort pubescens; andra och tredje antennleden, åtminstone den senare, tibier och tarser rödgula, fjärde antennleden blott litet längre än tredje; pronoti bas och hemielytra mörkbruna, membranen brun med hvitaktiga nerver. $2\,^1/_2$—3 mm. l.

SAHLB., Mon. 59, 8 (*Rhyparochromus*). STÅL, l.c. 215, 3 (*Ophthalmicus*). THOMS., l. c. 188, 18 (*Stygnus*).

På sandiga orter. Sverige: Skåne, Småland, Stockholm; södra Finland: Egentliga Finland, Nyland, Ladoga—Karelen.

3. **St. pygmaeus** F. SAHLB.: svart eller svartbrun, nästan matt, blekhårig, antenner och ben rödgula, de förras sista led svart, i spetsen ofta rostfärgad; pronotum baktill särdeles i hörnen samt hemielytra bruna, membran brun. Vanligen betydligt mindre än föregående, som den för öfrigt är ganska lik, genast skild genom den längre hårigheten, antennstrukturen och benens färg. $2\,^1/_3$—$2\,^1/_2$ mm. l.

SAHLB., Mon. 60, 9 (*Rhyparochromus*). *Lygaeus* (*Stygnus*) *pilosulus* THOMS., l. c. 188, 19.

Bland *Calluna vulgaris* och äfven bland kort gräs på hård-

vall. Sverige: Skåne, THOMSON, Dalarö vid Stockholm, FÖRF., södra Lappmarken, BOHEMAN; Finland: Åland—ryska Karelen —Österbotten, nordligast i Kuusamo, MÄKLIN.

4. **St. pedestris** FALL.: svart, något glänsande, blekhårig, antenner och ben rostgula, de förras sista led svart; pronoti bas och hemielytra ljusbruna eller mörkt lergula, membran jämte nerver hvitaktig, i spetsen bredt brun. Större och ljusare än föregående och genast skild genom antennstrukturen. $2^1/_2$—3 mm. l.

FALL., H. Sv. 64, 26 (*Lygaeus*). *Rhyparochromus sabulosus* SAHLB., Mon. 58, 7. *Ophthalmicus* id. STÅL, l. c. 215, 4. *Lygaeus* (*Stygnus*) id. THOMS., l. c. 189, 20.

Ej sällsynt bland *Calluna* och på hårdvall; här och der i Sverige ända upp i Lappmarkerna; Norge till Trondhjem och Bodö; Finland: Åland—ryska Karelen—södra Österbotten.

PERITRECHUS FIEB.

Artöfversigt:[1]

1 (2). Hufvud framför ögonen tydligt afsmalnande mot antennerna; dess panna konvex och åtminstone dubbelt bredare än de medelstora ögonen. Antenner glatta. Framlår undertill med blott en mycket otydlig tand. (Underslägtet **Pasatus** STÅL). — **P. sylvestris.**

2 (1). Hufvud icke afsmalnande mellan ögon och antenner; dess panna plan och icke dubbelt bredare än de stora ögonens diameter. Antenner glatta. Framlår undertill med två tydliga tänder.

3 (4). Antenner emot spetsen tydligt tilltjocknande. Lårens basaldel, åtminstone de bakre parens, bredt lergul. — **P. angusticollis.**

4 (3). Antenner fina eller tämligen tjocka, men icke tydligt tilltjocknade mot spetsen. Lår nästan helt och hållet svarta.

5 (6). Antenner tämligen starka. Hufvud sparsamt och djupt punkteradt. — **P. geniculatus.**

6 (5). Antenner fina. Hufvud tätare och fint punkteradt. — **P. nubilus.**

1. **P. sylvestris** FABR.: svart, kort grå-pubescent; scutellspetsen gul; basalhälften af antennernas andra led, lårringar, knän och framtibier nedom midten rödgula; höftpannor hvitaktiga; hemielytra gulgrå med punktstrimmor och baktill tre fläckar svarta; membran svart, en båglik fläck vid basen, en rundad i spetsen och de fina nerverna hvita. $4^1/_2$ mm. l.

---

[1] Pronoti bakflik är hos alla arter grågul, svart- eller brun-punkterad, hvilket icke vidare anföres i diagnoserna.

Lygaeus Sahlbergi FALL., H. Sv. 56, 13. *Peritrechus luniger* STÅL, l. c. 218, 3. THOMS., l. c. 192, 27.

Tämligen sällsynt i södra Sverige: Skåne, Öland.

2. **P. angusticollis** F. SAHLB.: aflångt äggformig, svart; rostrumoch ben gula, bakre lårparen i spetsen bredt svarta, de främre nästan helt och hållet (♀) eller i spetsen (♂) svarta, de bakersta (♂) eller de fyra bakre (♀) tibierna svartaktiga, mot spetsen ofta något gulaktiga, tarserna i midten rostgula; yttersta scutellspetsen rostgul; hemielytra mörkt gråbruna, svartpunkterade, brunfläckiga, med brun, hvitnervig membran. 4—5 mm. l.

SALB., Mon. 66, 2 (*Beosus*). BOH., Öfv. Vet. Ak. Förh. 1852, 54, 7 (*Pachymerus*). STÅL, l. c. 218, 1. THOMS., l. c. 192, 29.

(Forts.)